

ת"ד 9740/08/14 - מדינת ישראל נגד יעקב כהן

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 9740-08-14 מדינת ישראל נ' כהן
בפני כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יעקב כהן

הנאשם

הכרעת דין

החלטתי להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

האישום

כתב האישום שהוגש כנגד הנאשם מייחס לו עבירות של אי מתן זכות קדימה להולך רגל במעבר חצייה, נהיגה בקלות ראש, התנהגות הגורמת נזק וגרימת חבלה של ממש עבירות בניגוד לסעיפים 38(3) ו- 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 (להלן: "**הפקודה**") ולתקנות 21(ב)(2) ו- 67א לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 (להלן: "**התקנות**").

העובדות שאינן במחלוקת

ביום 27.5.14 בסמוך לשעה 10:15 בבוקר נהג הנאשם ברכבו ברחוב בצלאל בזק בירושלים שהינו רחוב דו סטרי, מכיוון כללי בית חולים שערי צדק לכיוון הצומת עם רחוב בורלא. הנאשם התכוון לפנות ימינה לכיוון צומת ניות. בכיוון נסיעת הנאשם 3 נתיבים, הימני מיועד לנסיעה ישר ולנסיעה ימינה. בכיוון נסיעת הנאשם לפני הפניה ימינה מעבר חציה להולכי רגל ורמזור צהוב מהבהב המורה על מתן זכות קדימה להולכי רגל. מימין למעבר החציה מדרכה ומשמאל אי תנועה.

הראות במקום הייתה טובה, הכביש ורכב הנאשם תקינים ושדה הראיה לכיוון הרמזור המהבהב ומעבר החציה פתוח.

באותה שעה החל מר ג'וליאן כהן, יליד 1938 (להלן: "הנפגע" או "הולך הרגל") לחצות את הכביש במעבר החציה.

הולך הרגל נפל והובא לבית החולים באמבולנס כשהוא סובל משבר באגן.

המחלוקת

המחלוקת היא בשאלה העובדתית האם הולך הרגל נפגע כתוצאה מפגיעת רכב הנאשם.

המאשימה טוענת, כי רכב הנאשם פגע בהולך הרגל על מעבר החציה, גרם לנפילתו וכתוצאה מכך לשבר באגן.

ב"כ הנאשם טוען, כי הנפגע נפל מעצמו תוך כדי חציית מעבר החציה ואין הוא יודע מה הביא לכך. לטענתו רכבו של הנאשם מעולם לא פגע בהולך הרגל.

הראיות

מטעם המאשימה העידו: הנפגע, הבוחן רס"ב ליאון דכטר (להלן: "הבוחן") וחיים שחר (להלן: "השוטר")

והוגשו:

ת/9 תצלומים.

ת/2 מסמכים רפואיים של הנפגע.

ת/3 הודעת הנאשם.

ת/4 סקיצת בוחן.

ת/5 דוח בוחן.

ת/6 מזכר.

ת/7 תרשים הצומת.

ת/8 דוח הפעולה מאת השוטר.

ת/9 דוח הפעולה של המתנדבת חנה עובדיה (להלן: "המתנדבת").

מטעם הנאשם העידו הנאשם ואשתו גב' טובה כהן (להלן: "**אשת הנאשם**") והוגש נ/1 צילום מעבר החציה.

הנפגע העיד, כי הוא החל לחצות את הכביש במעבר החציה ותוך כדי החציה בהיותו במרכז מעבר החציה, נפגע מרכב הנאשם, נפל ונשברה לו הירך.

הנפגע העיד כי היו עוד כ- 3-4 הולכי רגל שחצו עמו את הכביש. אחד מהם היה לפניו ולגבי השאר לא זכר. (פרו' עמ' 6 ש' 28).

הנפגע העיד כי נפגע פעמיים כתוצאה מפגיעת הרכב והדגים בפני את האופן בו פגע בו רכב הנאשם (פרו' עמ' 5 ש' 17-19). הנפגע העיד כי נפגע מהחלק הקדמי של הרכב (פרו' עמ' 7 ש' 4,7)

הנפגע העיד כי לא יכול היה לזוז ממקומו לאחר הנפילה ואנשים שהיו במקום סייעו לו והזמינו משטרה ואמבולנס.

הנפגע העיד כי לא סייעו לו לעלות מהכביש למדרכה אלא שהוא נפל עליה והאנשים נגשו אליו (שם עמ' 5 ש' 27-28).

הנפגע שלל מכל וכל אפשרות לפיה נפל מעצמו ולא נפגע מרכב הנאשם וכך העיד: "**אני לא יודע איך יכול לומר דבר כזה**" (פרו' עמ' 3 ש' 23-24). הנפגע העיד כי הנאשם יצא מהרכב אך לא זכר לגבי הנאשם דבר מעבר לכך. (פרו' עמ' 3 ש' 26).

הנפגע העיד כי מצבו השתפר קצת מאז התאונה אך הוא לא שב לאיתנו. ניידותו אינה תקינה, קשה לו לשמור על שיווי משקל, נוטה ליפול ועובר פיזיותרפיה מדי שבוע. (פרו' עמ' 4 ש' 1-3). הנפגע העיד כי לפני התאונה מצבו הבריאותי היה מצוין ולא היו לו מקרים בהם נפל (פרו' עמ' 4 ש' 12).

הבוחן העיד, כי הגיע למקום התאונה כשעה אחרי שהתרחשה. על פי עדותו מצא שני סימני ניגוב אבק על גבי מכסה המנוע של רכב הנאשם האופניים לפגיעת בהולך רגל, האחד מצדו הימני והאחר מצדו השמאלי (פרו' עמ' 8 ש' 4, 7-10, עמ' 9 ש' 1-3). הבוחן הפנה לסימני אצבעות על מכסה המנוע בתמונה 3/בת 1 (פרו' עמ' 9 ש' 12).

הבוחן העיד כי סימני ניגוב הידיים אופייניים להולך רגל אך אין הוא יכול לקבוע שאלו סימנים של הנפגע כיון שלא מדובר בטביעות אצבע. על פי עדותו יכול להיות ששני הסימנים שייכים לנפגע ויכול להיות שאחד מהם (פרו' עמ' 9 שורות 3-4, 14 ו-21-22).

הבוחן העיד כי מצא את רכב הנאשם כשהוא חונה **אחרי** מעבר החציה בצד ימין של הכביש, כשהרכב הוזז מהמקום בו טען הנאשם כי עצר את הרכב. (פרו' עמ' 8 ש' 15-16).

הבוחן תעד את המפגש עם הנפגע לאחר התאונה בבית החולים שערי צדק במזכר ת/6 ואת דברי הנפגע אשר סיפר לו כי "חצה את הכביש במעבר חצייה וקיבל מכה בצד שמאל מהרכב. לדבריו הרכב פגע בו." (הדגשה במקור).

עדותיו של השוטר לא הייתה נחוצה היות ולא היה במקום האירוע. לפי ת/8 הודעה על התאונה נמסרה למשטרה על ידי מד"א.

מזכר ת/9 שנערך על ידי המתנדבת חנה עובדיה הינו עדות מפי השמועה ולא ניתן לבסס עליו ממצאים.

הנאשם העיד כי לפני שהגיע למעבר החצייה, נסעו לפניו שתי מכוניות, וכשהן חלפו ראה כ- 5-7 הולכי רגל מבוגרים מבקשים לחצות את מעבר החצייה, ביניהם גם הנפגע.

על פי עדותו עצר את הרכב במרחק של 60-70 ס"מ לפני מעבר החצייה וראה שהולכי הרגל החלו לחצות את הכביש מימין לשמאל כיוון נסיעתו.

הוא ראה את הנפגע נופל על מעבר החצייה תוך כדי חצייתו. בעדותו אמר שבמהלך החצייה היו לפני הנפגע ואחריו הולכי רגל נוספים והוא לא יודע איך נפל הנפגע (פרו' עמ' 12 ש' 18-22).

לטענתו הוא לא הגיע למעבר החצייה. לדבריו הוא ואשתו יצאו מהרכב וסייעו לנפגע לעלות על המדרכה (פרו' עמ' 11 ש' 20-21). עוד העיד כי לאחר נפילת הנפגע עמד צמוד למדרכה מצד ימין לפני מעבר החצייה ולא הפריע לתנועה וניתן היה לעקוף אותו משמאל (פרו' עמ' 13 ש' 4-6, 14 ו-16).

על פי עדותו הוא לא נסע מהמקום כדי שלא יגידו שפגע וברח ומסר את פרטיו לשתי שוטרות שהיו במקום (פרו' עמ' 11 ש' 21-22, 15 ש' 24-25).

עוד העיד שהשוטרות העירו לו כי הרכב מפריע ולכן הזיז אותו (פרו' עמ' 11 ש' 23, עמ' 14 ש' 8-9).

לשאלת ב"כ המאשימה מדוע בקש לסייע לנפגע אם לא גרם לנפילתו שכן הייתה שם קבוצה גדולה של אנשים, השיב, כי רצה לסייע. (פרו' עמ' 13 ש' 1-2)

בהודעתו של הנאשם במשטרה ת/3, אמר הנאשם: "לפני עמדו 2 מכוניות. איך שהם עברו הגעתי חצי מטר ממעבר חצייה ובדיוק אני רואה אדם מבוגר נופל על הכביש..." (ש' 2-3). עוד אמר לגבי הנפגע "ראיתי אותו התגלגל על הכביש". (ש' 12). כשנשאל אם הנפגע נפגע אולי מרכב אחר השיב כי אין לו מושג (ש' 23-24). עוד טען כי כלל לא ראה את הנפגע קודם לנפילתו "אני לא ראיתי אותו, ראיתי רק רכבים לפני". (ש' 35).

עוד אמר מיוזמתו בחקירתו בדומה לדבריו בעדותו "אני יכולתי לקחת את האוטו ולנסוע הביתה אבל אני פחדתי שיגידו שאני פגעתי ולכן נשארתי". (ש' 40-41). בהודעתו במשטרה כלל לא ציין כי היו סביב הנפגע אנשים נוספים שחצו את הכביש, אלא רק שבאו לעזור אנשים נוספים שהיו במקום לאחר נפילת הנפגע (ש' 51).

אשת הנאשם העידה, שהיו אנשים נוספים שחצו את הכביש והנפגע שהיה אחרון מביניהם, מעד בפתאומיות. לדבריה היא והנאשם ירדו מהרכב וסייעו לו. (פרו' עמ' 16 ש' 16-17). לדבריה חצו את הכביש לפני הנאשם עוד 5-6 אנשים. חלקם היו צעירים וחלקם היו מבוגרים הוא היה מבוגר מכולם. (פרו' עמ' 16 ש' 24-25). כשנשאלה מדוע יצאו מהרכב, אמרה כי זה טבעי ורצו לעזור לו (פרו' עמ' 17 ש' 17).

הנאשם ואשתו שבו וצינו כי לנאשם הנוהג 50 שנה אין עבר תעבורתי כלל ואף לא דוח חניה.

דין

לאחר שראיתי את העדים האזנתי לעדותם והתרשמתי מאופן מתן העדות אני מעדיפה את עדות הנפגע על פני עדות הנאשם ואשתו. עדות הנפגע הייתה אמינה ומהימנה והיא אף משתלבת עם דוח הבוחן ועדותו.

הנפגע עמד בפני וניכר היה כי הוא משיח לפי תומו. דיבורו היה קולח ותנועותיו השתלבו עם דבריו. הוא לא סתר את עצמו, והעיד כי חצה את הכביש במעבר חציה וכשהיה במרכזו התנגש בו רכב הנאשם פעמיים פעם בצדו השמאלי ופעם בצדו הימני ובתוך כך הסתחרר ונפל על המדרכה.

עדות הנפגע כי נפגע פעמיים על-ידי רכב הנאשם משתלבת עם שני סימני ניגובי האבק על הרכב בהתאם לדוח הבוחן.

ב"כ הנאשם כיוון בחקירתו הנגדית של הנפגע לכך שהנפגע טען שנפגע בתאונת דרכים לאחר שהתייעץ עם עו"ד כדי לקבל פיצויים. דברים אלה אינם מתיישבים עם העובדות או עם השכל הישר.

בהתאם לת/6 בשיחתו הראשונית של הבוחן עם הנפגע בבית החולים כשעה וחצי לאחר קרות התאונה, קשה היה לו לדבר אך **"סיפר שחצה את הכביש במעבר חציה וקבל מכה בצד שמאל מהרכב לדבריו הרכב פגע בו"**. בשלב זה ודאי טרם שוחח עם עו"ד.

בנוסף אין הדברים מתיישבים עם ההיגיון והשכל הישר. מדוע יטפול הנפגע אשמת שווא בנאשם שאינו מכירו, ושאוּלי אף סייע לו לאחר נפילתו ויטען כי פגע בו אם כך לא היו פני הדברים.

תגובתו של הנפגע למשמע גרסת הנאשם הייתה אינסטינקטיבית וכנה - הפתעה גמורה תוך אמירה **"לא, קבלתי מכה ממכונית במעבר החציה היו עדים שם ראו. אני לא ידוע איך יכול לומר דבר כזה"** (פרו' עמ' 3 ש' 23-24).

הבוחן הגיע למקום שעה לאחר התאונה, אך מעדותו ומהמסמכים עולות שתי עובדות חשובות האחת היא שני סימני ניגוב האבק בחזית הרכב מימין ומשמאל והשנייה היא שכשהגיע למקום התאונה רכבו של הנאשם עמד מימין אחרי מעבר החציה.

באשר לעובדה כי היו שני ניגובים בקדמת הרכב מימין ומשמאל, העיד כי אינו יכול לדעת את מקור הניגובים אך יתכן ששניהם נגרמו כתוצאה מהתאונה. דברים אלו מתיישבים עם דברי הנפגע שהעיד כי נפגע פעמיים מהרכב בתחילה מחזית שמאלית קדמית ולאחר מכן הסתחרר ונפגע מחזית ימנית קדמית ונפל על המדרכה.

העובדה שרכב הנאשם נמצא לאחר מעבר החציה בעת שהגיע הבוחן הינה בעל חשיבות רבה להכרעה בשאלה האם עצר הנאשם את רכבו לפני מעבר החציה ואפשר לכל הולכי הרכב והנפגע ביניהם להשלים את החציה או שפגע בנאשם במעבר החציה ואדון בה לאחר הצגת גרסת הנאשם.

עדות הנאשם הייתה מבולבלת, לא קוהרנטית ולא הגיונית. לא התיישבה עם יתר הראיות ובכלל זה עם עדות אשתו ואיני מקבלת את גרסתו.

הנאשם סתר בעדותו את הודעתו במשטרה. כך למשל, בעדותו טען כי ראה את הנפגע ביחד עם הולכי רגל נוספים עומדים על המדרכה לימינו ולאחר שעצר את הרכב החלו לחצות את הכביש, ולאחר שהחלו לחצות הבחין במעידתו של הנפגע.

בניגוד לכך בהודעתו במשטרה העיד כי נסעו לפניו שתי המכוניות והוא ראה את הנפגע לפתע נופל ומתגלגל על הכביש מולו. הוא לא ידע לומר אם יתכן שהולך הרגל נפגע קודם לכן מרכב אחר, ואמר כי אינו יודע מה קרה לו.

דברים אלו עומדים בסתירה מוחלטת ואינם מתיישבים זה עם זה. שכן לפי הודעתו במשטרה כלל לא ראה את הנפגע מתחיל בחציית הכביש אלא רק בעת נפילתו.

עוד ייאמר כי הביטוי "התגלגל על הכביש" שציין בהודעתו, ובקש להתנער ממנו בעדותו, מעיד כי לא מדובר היה בנפילה סתמית אלא בסחרור כתוצאה מפגיעת רכב בו, כטענת הנפגע.

בעדותו בפני טען הנאשם לראשונה כי הנפגע חצה את הכביש בתוך קבוצה של כ- 5-7 אנשים מבוגרים ובתוך כך מעד ונפל. דברים אלו נאמרו לראשונה בעדותו ולא נאמרו כלל בהודעתו במשטרה. יתירה מכך, דברים אלו אינם מתיישבים עם עדותה של אשתו שטענה כי הנפגע היה אחרון מבין החוצים את הכביש, דבר המתיישב עם גרסת הנפגע שטען כי הוא חצה את הכביש ולפניו היה אדם נוסף ולא זכר היכן היו אנשים נוספים.

את העובדה שרכב הנאשם נמצא לאחר מעבר החציה ולא לפניו עת הגיע הבוחן למקום, בקש הנאשם להסביר בכך שקבל הוראה מהשוטרים במקום להיזיז את הרכב כיוון שהוא מפריע לתנועה. עובדה זו אינה מתיישבת עם טענתו כי עצר את הרכב לפני מעבר החציה בצמוד למדרכה ובאופן שאפשר מעבר רכבים נוספים (פרו' עמ' 13 ש' 4-6). לו היה זה המצב לא היה מתבקש להיזיז את הרכב לתוך הצומת במקום בו יהווה הפרעה גדולה יותר לתנועה.

עוד ייאמר כי טענתו כי רכבו היה צמוד למדרכה לפני מעבר החציה וכי כך עצר את הרכב כדי לאפשר להולכי הרגל לחצות אינה מתיישבת עם ניסיון החיים והשכל הישר, שכן נהג המתקרב למעבר חציה ויש בדעתו לאפשר חציית הולכי

רגל ומיד לאחר מכן להמשיך בנסיעה, יעצור במרכז הנתיב ולא בצד ימין קרוב למדרכה.

עוד יצוין כי במזכר שרשמה המתנדבת ת/8 שהוגש בהסכמה, לא נאמר כי הנאשם התבקש להזיז את רכבו.

העובדה שרכב הנאשם עצר לאחר מעבר החציה ולא לפניו מעידה כי רכב הנאשם נסע על גבי מעבר החציה ולא נעצר לפניו, ומתיישבות עם גרסת הנפגע כי פגע בו.

באשר לטענתו אותה שב והעלה כי עצר ונשאר במקום כי חשש שמא יטען כנגדו כי פגע וברח היא בבחינת "על ראש הגנב בוער הכובע". שכן אדם סביר לא היה מעלה בדעתו שאם אדם נופל לפניו ברחוב או בכביש, והוא כלל לא נפגע כתוצאה מפגיעת רכבו שלו או של אחר, יטען כלפיו שפגע וברח.

עצם השארתו במקום מחשש שמא יטען נגדו שפגע וברח מעידה כי רכבו פגע בנאשם.

עוד יצוין כי אמנם לא ידוע מי הודיע למשטרה ולמד"א על תאונת הדרכים ואולם הכוחות הוזעקו למקום בשל טענת מאן דהוא לתאונת דרכים, וסביר להניח כי דברים אלו לא היו תלושים מהמציאות.

ניסיון החיים והשכל הישר מלמדים כי מדובר היה באירוע של תאונת דרכים ולא בנפילה סתמית של אדם ברחוב. כאמור עדות הנאשם רצופה סתירות ואינה מתיישבת עם הראיות ועם ההיגיון. בעוד עדותו של הנפגע הגיונית וסדורה.

באשר לעדות אשת הנאשם היא כאמור סותרת בנקודה חשובה את עדות הנאשם. מעבר לכך עדותה הייתה קצרה ואינה מוצאת לנכון לחוות דעה באשר למהימנותה משקבעתי כי גרסת הנאשם אינה מהימנה.

לפיכך אני קובעת כי הנאשם פגע בהולך הרגל במעבר החציה וכתוצאה מכך נחבל בחבלה של ממש.

לפיכך אני מרשיעה הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ה אלול תשע"ה, 09 ספטמבר 2015, במעמד המאשימה עו"ד גלעד משולם ועו"ד דוד אדרי והנאשם.